

Rezoliucinė dalis

1. 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 17 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: fizinis asmuo, kuris pagal tokią sutartį, kaip sutartis dėl kainų skirtumų, sudarytą su finansų bendrove, šios bendrovės tarpininkaujamas vykdo finansines operacijas, gali būti laikomas „vartotoju“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, jei šios sutarties sudarymas nepriskiriamas prie to asmens profesinės veiklos; tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Taip jį kvalifikuojant tokie veiksniai, kaip faktas, kad per palyginti trumpą laikotarpį minėtas asmuo įvykdė daug sandorių arba kad jis į šiuos sandorius investavo dideles pinigų sumas, neturi reikšmės; iš principo nereikšmingas ir pats faktas, kad tas asmuo yra „mažmeninis klientas“, kaip tai suprantama pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinančios Tarybos direktyvą 93/22/EEB, 4 straipsnio 1 dalies 12 punktą.
2. Reglamentą Nr. 1215/2012 reikia aiškinti taip: sprendžiant dėl jurisdikciją turinčio teismo, vartotojo pareikštam ieškiniui dėl civilinės deliktinės atsakomybės taikomas šio reglamento II skyriaus 4 skirsnis, jei jis yra neatsiejamai susijęs su to vartotojo ir pardavėjo arba tiekėjo faktiškai sudaryta sutartimi; tai turi patikrinti nacionalinis teismas.

(¹) OL C 381, 2018 10 22.

2020 m. kovo 19 d. Teisingumo Teismo (pirmoji kolegija) sprendimas byloje (*Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság* (Vengrija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *LH / Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

(Byla C-564/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Prieglobsčio politika – Bendra tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo tvarka – Direktyva 2013/32/ES – Tarptautinės apsaugos prašymas – 33 straipsnio 2 dalis – Nepriimtino pagrindai – Nacionalinės teisės aktai, kuriuose numatyta, kad prašymas nepriimtinas, jei prašytojas į atitinkamą valstybę narę atvyko per šalį, kurioje jis nėra persekiojamas, kurioje jam nekyla didelės žalos grėsmė arba ši šalis suteikia pakankamą apsaugą – 46 straipsnis – Teisė į veiksmingą teisių gynimo priemonę – Administracinių sprendimų dėl tarptautinės apsaugos prašymų nepriimtino teisminė kontrolė – Aštuonių dienų terminas sprendimui priimti – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis)

(2020/C 222/10)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: LH

Atsakovė: *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal*

Rezoliucinė dalis

1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos 33 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos tarptautinės apsaugos prašymas gali būti atmestas kaip nepriimtinas, motyvuojant tuo, kad prašytojas atvyko į atitinkamos valstybės narės teritoriją per valstybę, kurioje jis nėra persekiojamas, jam nekyla didelės žalos grėsmė arba kurioje užtikrinamas tinkamas apsaugos lygis.

2. Direktyvos 2013/32 46 straipsnio 3 dalis, siejama su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsniu, turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiami nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teismas, kuriam pateiktas skundas dėl sprendimo atvesti tarptautinės apsaugos prašymą kaip nepriimtina, turi išnagrinėti šį skundą per aštuonių dienų terminą, jei šis teismas per tokį terminą negali užtikrinti materialinės teisės normų ir pareiškėjui pagal Sąjungos teisę pripažįstamų procesinių garantijų veiksmingumo.

(¹) OL C 436, 2018 12 3.

2020 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo (penktoji kolegija) sprendimas byloje (*Bundesgerichtshof* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Coty Germany GmbH / Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl*

(Byla C-567/18) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Europos Sąjungos prekių ženklas – Reglamentas (EB) Nr. 207/2009 – 9 straipsnis – Reglamentas (ES) 2017/1001 – 9 straipsnis – Prekių ženklo suteikiamos teisės – Naudojimas – Prekių sandėliavimas, turint tikslą jas siūlyti ar išleisti į rinką – Sandėliavimas siekiant išsiųsti elektroninėje prekyvietėje parduotas prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą)

(2020/C 222/11)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Coty Germany GmbH*

Atsakovės: *Amazon Services Europe Sàrl, Amazon FC Graben GmbH, Amazon Europe Core Sàrl, Amazon EU Sàrl*

Rezoliucinė dalis

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo 9 straipsnio 2 dalies b punktas ir 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2017/1001 dėl Europos Sąjungos prekių ženklo 9 straipsnio 3 dalies b punktas turi būti aiškinami taip, kad asmuo, trečiojo asmens prašymu sandėliuojantis prekes, kuriomis pažeidžiamos teisės į prekių ženklą, nežinodamas apie tokį pažeidimą, neturi būti pripažįstamas sandėliuojančiu šias prekes siūlymo ar pateikimo rinkai tikslais, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, jei šis asmuo pats nesiekia šių tikslų.

(¹) OL C 427, 2018 11 26.